

KAJ PA DRUŽENJE?

MARJA PANKER

Tako kot že nekaj let prej so se nam – nekaterim vodjem otroških folklornih skupin iz Ljubljane – tudi lansko pomlad po koncu sezone po glavi podile misli o tem, kako naj otroke navadimo na črnino odra, hojo po krogu, obvladovanje velikosti prostranega odra in drugo, kar je potrebno za kakovostno poustvarjanje izročila v otroških folklornih skupinah. S kolegicami iz Ljubljane smo se že navadile na analize strokovnih spremljevalcev območnega srečanja, v katerih ti izpostavljajo, da otroci niso vajeni nastopanja na odru, da je treba nameniti več vaje hoji v krogu, da jim pogledi uhajajo v dvorano itd. Vse že znano, vse že slišano ... Toda kljub temu ali pa prav zato se postavlja vprašanje, kaj bi se še dalo narediti, da bi otroci in tudi mi, vodje, postali boljši.

V Ljubljani je bila otroška folklorna dejavnost do nedavnega večinoma prezrta. Zadnjih nekaj let se po dolgih letih mirovanja premika tudi v tej smeri. S seminarji za vodje otroških folklornih skupin se je začelo premikati v šolah in vrtcih. Vedno več je skupin, ki sodelujejo na območnem srečanju otroških folklornih skupin, vodje se srečujemo na vsakoletnih januarskih seminarjih, kjer poskušamo izboljšati ne le kakovost, temveč tudi količino našega dela. Opazamo pa, da je naše delo na folklornem področju

precej zaprto in se suče v krogih vedno istih ljudi – vodij, mladih folklornikov in njihovih staršev, občasno sošolcev nastopajočih. Razen občasnih nastopov zunaj šol in vrtcev je priložnosti za nastopanje zelo malo. Ob vsem tem so se nam porajala vprašanja: kako bi mladi folklorniki spoznali delo svojih vrstnikov in kako bi približali folklorno umetnost in našo dediščino širšemu občinstvu?

Prijateljsko srečanje otroških folklornih skupin je bil ravno pravi odgovor. Smisel prijateljskega srečanja brez ocenjevanja in s čim več gledalcev bi bil pokazati, da je ohranjanje in poustvarjanje ljudske dediščine zabavno, navajanje otrok na nastopanje in kulturno spremljanje drugih pa koristno. Predvsem se nam je zdelo pomembno druženje. Tako je KUD Židan parazol organiziral prvo prijateljsko srečanje otroških folklornih skupin iz Ljubljane in okolice ter ga poimenoval *S peto tolkel bom ob tla*.

Osem otroških folklornih skupin se je srečalo 3. marca 2011. Želeli smo, da si nastopajoči ogledajo nastope drugih skupin, k ogledu pa smo povabili tudi učence bližnje šole in vrtcev. Poleg 160 nastopajočih otrok si je prireditve ogledalo še približno 300 mladih gledalcev. S prireditvijo v dopoldanskem času smo izpolnili kar nekaj ciljev tega srečanja: razširiti krog gledalcev folklornih prireditev, pokazati otrokom gledalcem, da je poustvarjanje ljudske dediščine lahko zanimivo, promovirati folklorno dejavnost med mlajšim občinstvom, gledalce navajati na zbrano, kulturno spremljanje prireditev. Zadali pa smo si še en cilj – povezati različne generacije. Zato se je kot zadnja na srečanju predstavila seniorska folklorna skupina Židan parazol.

Otroška slika, nastala po prireditvi, kot spomin nanjo.

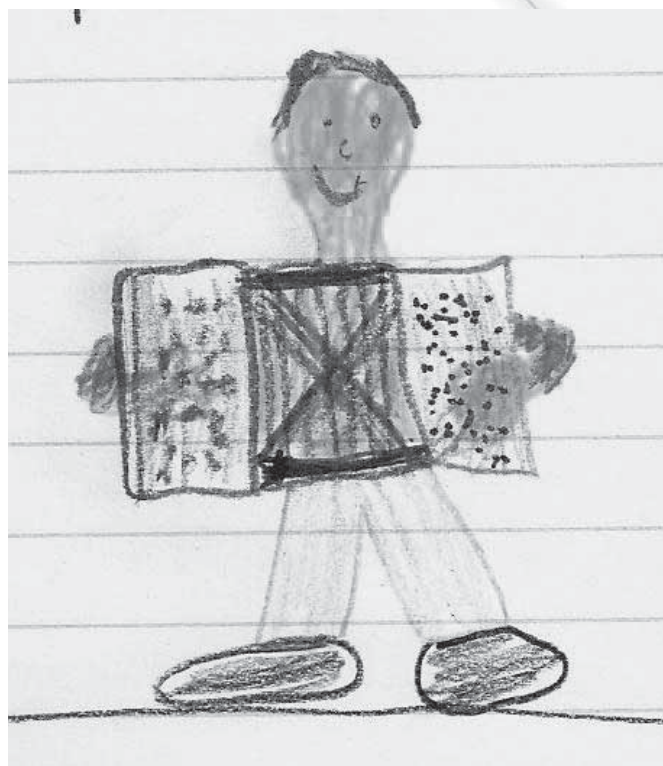

Otroška slika, nastala po prireditvi, kot spomin nanjo.

Po prireditvi so nekatere skupine gledalcev napisale in narisale svoje vtise. Povedali so, da je bilo zanimivo, všeč jim je bila harmonika, petje, nastop starejših plesalcev (seniorjev) ...

Srečanje je izpolnilo naša pričakovanja, saj smo si lahko ogledali nekaj skupin, ki jih na območnih srečanjih JSKD še nismo videli; nastopili sta tudi dve skupini iz vrtcev (Vrtec Jelka in Viški vrtci). Veseli nas, da so prišle skupine, ki delujejo zunaj Ljubljane – iz KUD Vnanje Gorice in Osnovne šole Cerknica.

Kljub temu da je bila prireditev najprej namenjena prijetnemu druženju otrok in vodij, pa je vodila tudi v strokovni pogovor. Temu se ni mogoče in niti ni smiselno izogniti, saj omogoča napredovanje v organizacijskem in programskem pogledu. Organizatorji smo dobili potrditev, da so takšna srečanja zaželena in smiselna, vodje skupin pa, da nam ravno seminarji in srečanja v organizaciji JSKD dajo možnost strokovnega napredovanja. Da bi tudi v Ljubljani naredili premik na področju delovanja otroških folklornih skupin, smo si organizatorji in sodelujoči obljubili, da to ni bilo zadnje prijateljsko srečanje. K prijateljskemu druženju lepo povabljeni tudi vi!

Otroška slika, nastala po prireditvi, kot spomin nanjo.